

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України з метою соціального захисту осіб, які отримали профілактичне щеплення (вакцинацію) проти інфекційних хвороб

Цей Закон приймається відповідно до Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування та має на меті підвищення соціального захисту осіб, які отримали профілактичне щеплення (вакцинацію) проти інфекційних хвороб, а також збільшує юридичну відповідальність посадових та службових осіб, які допустили реєстрацію неякісних (неефективних, небезпечних) медичних імунобіологічних препаратів (вакцин) або порушили правила їх зберігання, транспортування або застосування.

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести такі зміни до Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» (*Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, № 29, ст. 228*):

1. Абзац 25 статті 1 «Визначення термінів» викласти в такій редакції:

«поствакцинальні реакції та ускладнення (далі – поствакцинальні ускладнення) - важкі та /або стійкі розлади здоров'я, викликані застосуванням медичних імунобіологічних препаратів (далі - вакцин), які призводять до:

втрати вакцинованою особою працездатності або здоров'я протягом строків, визначених законодавством;

переривання вагітності вакцинованої особи або перинатальних ускладнень;

інвалідності вакцинованої особи;

смерті вакцинованої особи».

2. Статтю 6 «Повноваження центральних органів виконавчої влади щодо захисту населення від інфекційних хвороб» доповнити новою частиною такого змісту: «Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони здоров'я у сфері захисту населення від інфекційних хвороб визначає:

перелік типових поствакцинальних ускладнень залежно від інфекційної хвороби, проти якої було проведене профілактичне щеплення (далі - вакцинація);

порядок установлення причинного зв'язку між вакцинацією особи та хворобами, викликаними поствакцинальними ускладненнями;

критерії створення колективного імунітету проти окремого вірусу в межах України;

склад інформації, яка підлягає оприлюдненню згідно з цим Законом».

3. Статтю 17 «Права та обов'язки громадян та їх об'єднань у сфері захисту населення від інфекційних хвороб» викласти в такій редакції:

«Стаття 17. Оприлюднення інформації

Фізичні та юридичні особи мають право на отримання достовірної інформації щодо епідемічної ситуації в Україні. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, органи державної санітарно-епідеміологічної служби та заклади охорони здоров'я зобов'язані періодично повідомляти мережею Інтернет та через інші засоби масової інформації про епідемічну ситуацію. Порядок надання таких повідомлень устанавлюється Кабінетом Міністрів України. За відмову у наданні такої інформації, умисне перекручення або приховування об'єктивних даних про захворювання населення на інфекційні хвороби посадові особи таких органів та закладів несуть відповідальність згідно із законом.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони здоров'я у сфері захисту населення від інфекційних хвороб:

повідомляє фізичних та юридичних осіб про запровадження (зміну, скасування) карантинних заходів (обмежень) не пізніше 7 календарних днів до дати їх запровадження (зміни, скасування);

щомісячно (під час дії карантинних заходів – щоденно) оприлюднює відомості про загальну кількість захворівших, госпіталізованих, одужавших, померлих осіб та осіб, які отримали профілактичне щеплення, в тому числі в розрахунку на 100 тисяч населення;

періодично інформує фізичних та юридичних осіб про порядок та строки проведення профілактичних щеплень та їх черговість у розрізі основних соціально-демографічних груп та медичних показань; види доступних медичних імунобіологічних препаратів та їх генериків (далі - вакцин), рівень їх ефективності; наявність (відсутність) виявлених поствакцинальних ускладнень; строки дії набутого стійкого імунітету від інфекційної хвороби (далі – імунної відповіді) залежно від типу (виду) вакцини. Якщо правила застосування вакцини не встановлюють граничні строки дії імунної відповіді, то вони встановлюються як шість місяців, наступних за місяцем, в якому особа отримала вакцинацію;

надає дозвіл на проведення профілактичних щеплень (вакцинації) приватними закладами охорони здоров'я за умови виконання вимог цього Закону;

оприлюднює закупівельні ціни окремих вакцин, придбаних за рахунок коштів Державного бюджету України, а у випадку надання дозволу на проведення вакцинації приватними закладами охорони здоров'я, – звертається до Кабінету Міністрів України з пропозицією про встановлення державних регульованих цін на надання приватних послуг з таких профілактичних щеплень.

Громадяни та їх об'єднання мають право брати участь в обговоренні питань про розміщення та будівництво об'єктів, що можуть негативно вплинути на епідемічну ситуацію, проектів державних цільових, регіональних і місцевих програм з питань захисту населення від інфекційних хвороб, а також уносити пропозиції з цих питань до відповідних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, органів державної санітарно-епідеміологічної служби. Надання вмотивованих відповідей на питання, поставлені громадянами та їх об'єднаннями, є передумовою затвердження зазначених рішень».

4. Статтю 29 «Карантин» доповнити частинами сьомою – дев'ятою такого змісту:

«Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони здоров'я у сфері захисту населення від інфекційних хвороб приймає рішення про непоширення частини або всіх карантинних заходів на вакцинованих осіб та/або осіб, аналіз крові яких засвідчує наявність стійкого імунітету від відповідного вірусу (далі – імунної відповіді), та спрямовує таке рішення на розгляд Кабінету Міністрів України, який може прийняти рішення про запровадження спеціального документу (в тому числі електронного) для засвідчення факту вакцинування особи та/або проходження нею аналізу крові на наявність імунної відповіді, з урахуванням того, що:

на дані, які містяться в спеціальному документі, поширюються вимоги Закону України «Про захист персональних даних»;

строк дії спеціального документу не може перевищувати встановлений строк дії імунної відповіді, визначений для окремої вакцини (медичного імунобіологічного препарату);

спеціальний документ надається виключно за бажанням вакцинованих осіб та є безоплатним;

правила користування спеціальним документом не можуть призводити до звуження прав громадян згідно із статтею 24 Конституції України.

Кабінет Міністрів України визначає назву такого спеціального документу, порядок його видачі та відкликання, включення (виключення) його даних до (з) відповідного державного реєстру, який ведеться спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я у сфері захисту населення від інфекційних хвороб.

Фізичні особи, які бажають отримати такий спеціальний документ, але не підпадають під загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок захворювання на інфекційну хворобу та/або хвороби, викликані поствакцинальними ускладненнями згідно із частиною третьою статті 41 цього Закону, зобов'язані укласти зі страховиками – резидентами України (крім Фонду) договір страхування відповідальності перед третіми особами на випадок їх захворювання на інфекційну хворобу, проти якої було проведено профілактичне щеплення страхувальника та/або на хвороби, викликані поствакцинальними ускладненнями (нанесення шкоди, загрози життю та здоров'ю третьої особи)», якщо інше не визначено міжнародними договорами України про взаємне визнання подібних спеціальних документів».

5. Доповнити Закон новим Розділом VIII¹ такого змісту:

«РОЗДІЛ VIII¹. ДЕРЖАВНЕ СТРАХУВАННЯ ВАКЦИНОВАНИХ ОСІБ

Стаття 41. Статус застрахованих осіб

Особи, які підлягають обов'язковому профілактичному щепленню згідно із статтею 12 цього Закону, а також особи, які добровільно отримують профілактичне щеплення від інфекційної хвороби протягом строків дії карантинних заходів (обмежень), (далі - вакциновані особи), підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню на випадок захворювання на інфекційну хворобу проти якої було проведено профілактичне щеплення та на хвороби, викликані поствакцинальними ускладненнями (далі – державному страхуванню вакцинованих осіб).

За винятками, визначеними в частині третій цієї статті, державне страхування поширюється на вакцинованих осіб незалежно від їх віку та/або наявності відповідного страхового стажу згідно із Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» та/або сплати єдиного внеску згідно із Законом України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

Не підлягають державному страхуванню вакциновані особи, які:

а) є громадянами іноземних країн або особами без громадянства, якщо інше не встановлене міжнародними договорами України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України;

б) є громадянами України, які здійснили вакцинацію проти інфекційної хвороби за межами України (виключно щодо страхових ризиків, які виникають у зв'язку з такою вакцинацією), якщо інше не встановлене міжнародними договорами України про взаємне визнання вакцин та результатів вакцинації;

в) є громадянами України, які здійснили платну вакцинацію проти інфекційної хвороби у приватних закладах охорони здоров'я (виключно щодо страхових ризиків, які виникають у зв'язку з такою вакцинацією);

г) були вакциновані медичними імунобіологічними препаратами, державна реєстрація яких (у тому числі під зобов'язання для екстреного медичного застосування) в Україні не проведена.

Залежно від виду страхового випадку державне страхування вакцинованих осіб є різновидом державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та/або від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, та/або медичного страхування, передбачених законами України «Основи законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» та «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

Для цілей цього Розділу страховиком є Фонд соціального страхування України (далі - Фонд).

Стаття 42. Страхові випадки

Залежно від видів ризиків та строків настання, державне страхування вакцинованих осіб поширюється на такі страхові випадки:

а) захворювання на інфекційну хворобу проти якої була проведена вакцинація та/або на інші хвороби, спричинені поствакцинальними ускладненнями (у тому числі тих, що призводять до постійної або тимчасової втрати працездатності), протягом строку від дня вакцинації до дня, в якому закінчується строк дії імунної відповіді, встановлений для відповідного медичного імунобіологічного препарату (вакцини);

б) переривання вагітності внаслідок захворювання на інфекційну хворобу проти якої була проведена вакцинація та/або на інші хвороби, спричинені поствакцинальними ускладненнями, протягом будь-якого строку вагітності вакцинованої особи незалежно від строку дії імунної відповіді, встановленого для відповідного медичного імунобіологічного препарату (вакцини), та/або перинатальної смерті плоду (дитини) внаслідок таких захворювань вагітної особи або дитини;

в) інвалідності внаслідок захворювання на інфекційну хворобу проти якої була проведена вакцинація та/або на інші хвороби, спричинені поствакцинальними ускладненнями, протягом строку від дня вакцинації до дня, в якому закінчується строк дії імунної відповіді, встановлений для відповідного медичного імунобіологічного препарату (вакцини), незалежно від ступеню втрати здоров'я (професійної працездатності) та дати проведення медико – соціальної експертизи;

г) смерті внаслідок захворювання на інфекційну хворобу проти якої була проведена вакцинація та/або на інші хвороби, спричинені поствакцинальними ускладненнями, якщо дата смерті або її державна реєстрація припадають на період від дня вакцинації до дня, в якому закінчується строк дії імунної відповіді, встановлений для відповідного медичного імунобіологічного препарату (вакцини).

Стаття 43. Установлення причинного зв'язку між вакцинацією та захворюваннями вакцинованої особи

Причинний зв'язок між вакцинацією та захворюваннями на інфекційну хворобу проти якої була проведена вакцинація та/або на хвороби, спричинені поствакцинальними ускладненнями, встановлюється в порядку, визначеному Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

Причинний зв'язок не встановлюється для призначення одноразової страхової виплати (її виплати) на користь вакцинованої особи у випадках:

а) переривання вагітності (крім штучного) або перинатальної смерті (смерті плоду в перинатальному періоді, мертвонародження, смерті дитини на першому тижні після пологів), які настали протягом 40 тижнів після тижня, в якому була проведена вакцинація;

б) інвалідності, яка настала за природними причинами протягом строку дії імунної відповіді, встановленого для відповідної вакцини, але не пізніше 165 календарних днів після дня вакцинації, а саме від хвороб або травм, які стали наслідком захворювання або призвели до патологічних процесів, ускладнень вагітності, перебігу пологів або протягом післяпологового періоду, підтверджених лікарським свідоцтвом відповідно до законодавства;

в) смерті, яка настала за природними причинами протягом строку дії імунної відповіді, встановленого для відповідної вакцини, але не пізніше 365 календарних днів після дня вакцинації, а саме від хвороб або травм, які стали наслідком захворювання або призвели до патологічних процесів, ускладнень вагітності, перебігу пологів або протягом післяпологового періоду, підтверджених патологоанатомом (лікарським свідоцтвом) відповідно до законодавства.

Строк надання висновків про оцінку наявності (відсутності) такого причинного зв'язку не може перевищувати 30 календарних днів, наступних за днем отримання підтверджуючих документів особою, яка здійснює таку оцінку. Якщо висновки не надаються у зазначений строк, то вважається, що причинний зв'язок встановлено, а Фонд зобов'язаний надати вигодонабувачеві відповідну страхову виплату в строки, визначені статтею 47 цього Закону.

Стаття 44. Визначення страхових виплат

Страховими виплатами є грошові суми, які в разі настання страхового випадку зараховуються на рахунок вигодонабувача. Страхові виплати поділяються на періодичні та одноразові.

Періодичні страхові виплати надаються при тимчасовій втраті працездатності вакцинованої особи та при захворюваннях непрацездатних вакцинованих осіб внаслідок настання страхового випадку, передбаченого пунктом «а» частини першої статті 42 цього Закону.

Одноразові страхові виплати надаються при настанні страхових випадків, передбачених у пунктах «б» - «г» частини першої статті 42 цього Закону.

Додатково до періодичних страхових виплат вакциновані особи також можуть отримати одноразові страхові виплати, якщо страхові випадки, передбачені в статті 42 цього Закону, настають одночасно або послідовно протягом періодів страхування ризиків, визначених у статті 49 цього Закону.

Страхова виплата не може бути обтяженою будь-якими стягненнями, накладеними на належного вигодонабувача, та не підлягає оподаткуванню, в тому числі при розподілі спадкової маси.

На страхову виплату не може бути накладений арешт, стягнення або зупинення операцій з її сумою, крім випадків, якщо страхова виплата була отримана неналежним вигодонабувачем.

Належним вигодонабувачем вважається особа, яка підпадає під дію цього Розділу незалежно від того, чи підпадає така особа під дію статті 27 Закону України «Основи законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» або під визначення застрахованої особи згідно із Законом України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» чи ні.

Стаття 45. Вигодонабувачі страхових виплат

Вигодонабувачем страхової виплати є вакцинована особа, а в разі втрати дієздатності або смерті – член подружжя, опікун (піклувальник) або спадкоємці вакцинованої особи, з урахуванням того, що:

а) вигодонабувачем страхової виплати в разі настання страхового випадку, визначеного в пункті «б» статті 42 цього Закону, є мати. Сума такої страхової виплати не включається до складу спільної сумісної / часткової власності подружжя та не підпадає під дію норм шлюбного контракту (за наявності);

б) вигодонабувачем страхової виплати в разі настання страхового випадку, визначеного в пункті «г» статті 42 цього Закону, є інший член подружжя, а при його відсутності – інші спадкоємці померлої вакцинованої особи, в цьому випадку сума страхової виплати включається до складу спадкової маси та розподіляється у порядку спадкування, визначеного законодавством України.

На вигодонабувачів страхових виплат не поширюються вікові обмеження, визначені Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

Стаття 46. Строки призначення страхових виплат

Одноразові страхові виплати, які не потребують встановлення причинного зв'язку згідно із частиною другою статті 43 цього Закону, призначаються протягом 10 банківських днів, наступних за днем отримання Фондом документів, які підтверджують факт настання страхового випадку. Перелік таких документів та вимоги до їх форм встановлюються Кабінетом Міністрів

України за поданням спеціального центрального органу виконавчої влади з питань охорони здоров'я у сфері захисту населення від інфекційних хвороб.

Періодичні та одноразові страхові виплати, які потребують встановлення причинного зв'язку згідно із частиною першою статті 43 цього Закону, призначаються протягом 30 банківських днів, наступних за днем отримання Фондом документів, які підтверджують такий причинний зв'язок, або протягом 10 банківських днів, наступних за спливом граничного строку, визначеного в частині третій статті 43 цього Закону (у разі неподання таких документів).

Стаття 47. Строки надання страхових виплат

Періодичні страхові виплати у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності надаються Фондом у строки, передбачені трудовим законодавством України для виплат заробітних плат (інших подібних доходів) найманим особам. Періодичні страхові виплати у зв'язку настанням інших страхових випадків, передбачених статтею 42 цього Закону, надаються в строки, встановлені законами України для надання відповідної державної соціальної допомоги.

Одноразові страхові виплати надаються в повному обсязі протягом 30 календарних днів, наступних за днем їх призначення.

Страхові виплати на користь вигодонабувачів, інших ніж вакцинована особа, надаються в повному обсязі протягом 30 календарних днів, наступних за днем отримання Фондом документів, які підтверджують право на отримання страхових виплат такими іншими вигодонабувачами.

На суми прострочених страхових виплат (не наданих вигодонабувачу в зазначені цією статтею строки), нараховується пеня в розмірі подвійної річної облікової ставки Національного банку України. Пеня підлягає самостійній сплаті Фондом у повному розмірі на користь вигодонабувача в складі першої наступної страхової виплати після затримки, а в разі несплати – додається до суми простроченої страхової виплати, на яку нараховується пеня (капіталізується). Вакцинована особа, яка підпадає під дію Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», може прийняти рішення про врахування сум прострочених страхових виплат та нарахованої пені (за наявності) в зменшення її зобов'язань або заборгованості за єдиним внеском, який сплачується самостійно такою особою. Порядок та строки такого врахування (заліку) визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів та Фондом загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Надання періодичних страхових виплат припиняється у зв'язку з:

а) одужанням застрахованої вакцинованої особи від інфекційної хвороби проти якої було проведено профілактичне щеплення та/або хвороб,

спричинених поствакцинальними ускладненнями, підтвердженого лікарським свідоцтвом відповідно до законодавства;

б) смертю вакцинованої особи;

в) впливом періодів страхування ризиків, визначених згідно із статтею 49 цього Закону;

г) визнанням особи неналежним вигодонабувачем та/або припиненням згідно із статтею 27 Закону України «Основи законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

Стаття 48. Порядок зарахування страхових виплат

Суми страхових виплат зараховуються на рахунки вигодонабувачів, відкритих ними за власним бажанням в будь-яких банках України, які мають ліцензію на надання банківських послуг фізичним особам, передбачену пунктом 1 частини третьої статті 47 Закону України «Про банки і банківську діяльність».

Не дозволяється:

а) зарахування сум страхових виплат на рахунки вигодонабувачів, відкритих у банках, віднесених Національним банком України до проблемних або неплатоспроможних згідно з Розділом V Закону України «Про банки і банківську діяльність», а також в іноземних банках;

б) надання страхових виплат готівкою або в будь-яких формах, відмінних від безготівкової гривні, крім випадку заліку (зменшення) її зобов'язань або боргу за єдиним внеском згідно із частиною п'ятою статті 47 цього Закону.

Стаття 49. Періоди страхування ризиків

Період страхування ризиків розпочинається від дня вакцинації особи та завершується днем, в якому спливає граничний строк дії імунної відповіді, встановлений правилами застосування відповідної вакцини, але не більше 365 календарних днів, наступних за днем вакцинації.

Якщо правила застосування відповідної вакцини не встановлюють граничний строк дії імунної відповіді, то період страхування ризиків дорівнює 183 календарним дням, наступних за днем вакцинації.

За поданням спеціального центрального органу виконавчої влади з питань охорони здоров'я у сфері захисту населення від інфекційних хвороб Кабінет Міністрів України може встановити більш довгі періоди страхування ризиків, які виникають внаслідок вакцинації осіб окремими медичними імунобіологічними препаратами (вакцинами).

Стаття 50. Розміри періодичних страхових виплат на користь вакцинованих осіб

Розмір щомісячної періодичної страхової виплати становить:

а) для працевздатних осіб, які на дату вакцинації отримували дохід як заробітна плата (інші подібні доходи) відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору та/або як самозайнята особа чи підприємець, - 100 відсотків від розміру задекларованої середньомісячної заробітної плати (інших подібних доходів), на яку нараховувався єдиний внесок згідно із Законом України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», отриманої вакцинованою особою протягом 12 місяців, попередніх місяцю, в якому була проведена вакцинація, але не менше мінімального місячного розміру заробітної плати, встановленого на дату страхової виплати;

б) для працевздатних осіб, які не підпадають під визначення пункту «а» цієї частини, та непрацевздатних осіб, - 100 відсотків від сум періодичних державних соціальних допомог, установлених згідно із законами України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми», «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям», «Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю», «Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та особам з інвалідністю», «Про зайнятість населення», «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб», «Про пенсійне забезпечення», «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною», «Про службу в органах місцевого самоврядування», «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів», але не менше 100 відсотків від розміру прожиткового мінімуму, встановленого згідно із законодавством для відповідних соціальних і демографічних груп населення, до яких належала вакцинована особа на дату страхової виплати.

У разі надання періодичних страхових виплат, які потребують установлення причинного зв'язку згідно із частиною першою статті 43 цього Закону, розмір першої страхової виплати розраховується за період від дня вакцинації до дня фактичного надання першої страхової виплати.

Періодичні страхові виплати, призначені у зв'язку з постійною або тимчасовою втратою працевздатності вакцинованої особи, не можуть надаватися іншим вигодонабувачам, якщо інше не встановлене законами України щодо надання державних соціальних допомог або міжнародними договорами України, згода на укладення яких була надана Верховною Радою України.

Стаття 51. Розміри одноразових страхових виплат на користь вакцинованих осіб або інших вигодонабувачів

Розміри одноразових страхових виплат становлять:

а) при настанні страхового випадку, передбаченого в пункті «б» частини першої статті 42 цього Закону - в розмірі 250 прожиткових мінімумів, встановлених законодавством для працездатних осіб на дату настання страхового випадку;

б) при настанні страхового випадку, передбаченого в пункті «в» частини першої статті 42 цього Закону (інвалідності), – в розмірах:

100 прожиткових мінімумів, установлених законодавством для працездатної особи на дату настання страхового випадку, якщо вакцинованій особі призначається I група інвалідності;

50 прожиткових мінімумів, установлених законодавством для працездатної особи на дату настання страхового випадку, якщо вакцинованій особі призначається II група інвалідності;

20 прожиткових мінімумів, установлених законодавством для працездатної особи на дату настання страхового випадку, якщо вакцинованій особі призначається III група інвалідності;

в) при настанні страхового випадку, передбаченого в пункті «г» частини першої статті 42 цього Закону (смерті), - в розмірі 350 прожиткових мінімумів установлених законодавством для працездатної особи на дату настання страхового випадку.

Одноразові страхові виплати, встановлені цією статтею:

а) є додатковими до сум державної соціальної допомоги, які надаються згідно із частинами другою - сьомою статті 36 цього Закону медичним працівникам державних і комунальних закладів охорони здоров'я та/або вакцинованим особам, які підпадають під дію законів, визначених в пункті «б» частини першої статті 50 цього Закону;

б) не можуть замінювати державну соціальну допомогу або братися до уваги під час розрахунку розміру її суми згідно із законодавством;

в) не можуть братися до уваги для розрахунку розміру та умов надання страхових виплат на користь вакцинованих осіб, передбачених договорами добровільного страхування.

Стаття 52. Відшкодування витрат (збитків) вакцинованої особи, не покритих страховими виплатами

Якщо внаслідок підтвердження невідповідностей між фактичними даними та офіційно оприлюдненими рівнями ефективності окремої вакцини, наявності (відсутності) поствакцинальних ускладнень, строків дії імунної відповіді тощо вакцинована особа захворює на інфекційну хворобу проти якої була проведена державна вакцинація та/або на інші хвороби, спричинені поствакцинальними ускладненнями, то документально підтверджені витрати такої вакцинованої особи на лікування та реабілітацію, не покриті страховими виплатами Фонду згідно із статтями 50 - 51 цього Закону (збитки), відшкодовуються за рахунок спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань охорони здоров'я у сфері захисту населення від інфекційних хвороб згідно із статтями 1173 - 1174 Цивільного кодексу України.

Якщо посадова (службова) особа спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань охорони здоров'я у сфері захисту населення від інфекційних хвороб знала або мала знати про наявність таких невідповідностей, але зареєструвала чи сприяла реєстрації такої вакцини, то Кабінет Міністрів України або спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони здоров'я у сфері захисту населення від інфекційних хвороб зобов'язаний скористатися правом зворотної вимоги (регресу) до такої посадової (службової) особи на повну суму відшкодованих збитків згідно зі статтею 1191 Цивільного кодексу України.

Якщо службова особа порушує правила зберігання, транспортування або застосування вакцини, внаслідок чого вакцинована особа захворює на інфекційну хворобу проти якої була проведена державна вакцинація та/або на інші хвороби, спричинені поствакцинальними ускладненнями, то залежно від розміру шкоди, нанесеної вакцинованій особі, така службова особа підпадає під юридичну відповідальність, встановлену законом за службову недбалість, у тому числі згідно частинами першою – другою статті 367 Кримінального кодексу України.

Кабінет Міністрів України встановлює порядок підтвердження таких невідповідностей, правила документального підтвердження збитків (розміру нанесеної шкоди), а також порядок звернення зворотної вимоги (регресу) до зазначених посадових (службових) осіб.

Стаття 53. Відшкодування витрат Фонд на надання страхових виплат

Фонд покриває витрати на надання страхових виплат, передбачених цим Розділом, за рахунок доходів власного бюджету та резерву коштів. Такі витрати Фонду відшкодовуються за рахунок загального фонду Державного бюджету України, якщо:

а) суми періодичних страхових виплат, визначених згідно з пунктом «а» частини першої статті 50 цього Закону, перевищують суми страхових виплат, визначених згідно зі статтею 24 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» в розрахунку на застраховану особу (в розмірі такого перевищення);

б) страхові виплати надаються вакцинованій особі, яка не підпадає під визначення застрахованої особи згідно із Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (в розмірі таких страхових виплат);

в) Фонд надає одноразові страхові виплати, передбачені в частині третій статті 44 цього Закону (в розмірі таких страхових виплат).

Кабінет Міністрів України:

а) щорічно передбачає відповідні бюджетні призначення центральному органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію

державної політики у сфері соціальної політики, загальнообов'язкового державного соціального та пенсійного страхування, на трансферт Фонду;

б) виступає із законодавчою пропозицією про внесення відповідних змін до Закону України про Державний бюджет України поточного бюджетного періоду в разі недостатності таких бюджетних призначень. Відшкодування тимчасових касових розривів Фонду відбувається за рахунок резервного фонду Кабінету Міністрів України, а при недостатності – за рахунок безвідсоткових позичок з єдиного казначейського рахунка Державної казначейської служби України в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

в) відображає в Бюджетній декларації на наступний рік загальну суму коштів, яка спрямовується Фонду на формування резерву коштів для покриття сум страхових виплат, пов'язаних з епідеміями (пандеміями).

Стаття 54. Відшкодування витрат Державного та місцевих бюджетів на лікування та реабілітацію осіб, щеплених (вакцинованих) приватними закладами охорони здоров'я

Витрати державних (комунальних) закладів охорони здоров'я, а також інших суб'єктів реабілітації, визначених Законом України «Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я», на лікування та реабілітацію осіб, які отримали профілактичне щеплення (вакцинацію) проти інфекційної хвороби від приватних закладів охорони здоров'я (у разі надання дозволу згідно із статтею 29 цього Закону), але захворіли на таку інфекційну хворобу та/або хвороби, викликані поствакцинальними ускладненнями, відшкодовуються за рахунок таких приватних закладів охорони здоров'я та/або за рахунок страхових компаній, які застрахували ризики таких захворювань як передумову вакцинування особи в приватних закладах охорони здоров'я.

Суми таких відшкодувань зараховуються до бюджету, за рахунок якого утримується такий державний (комунальний) заклад охорони здоров'я, та спрямовуються на його фінансування.

Порядок визначення розміру та строків надання (стягнення) таких відшкодувань від приватних закладів охорони здоров'я визначається Кабінетом Міністрів України. У випадку відмови надання такого відшкодування або затримки понад встановлені строки, сума відшкодування стягується в порядку звернення зворотної вимоги (регресу) до такого приватного закладу охорони здоров'я (страхової компанії), визначеному статтею 1191 Цивільного кодексу України».

6. У зв'язку із доповненням Закону Розділом VIII¹, статті 42 – 43 Розділу IX цього Закону відповідно вважати статтями 55 – 56.

7. Розділ X «Прикінцеві положення» доповнити пунктами 2⁴ – 2⁶ такого змісту:

«2⁴. При виникненні страхових випадків, пов'язаних із вакцинацією проти хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 (його штамми), розміри періодичних та одноразових страхових виплат, визначені в статтях 50 – 51 цього Закону, застосовуються з коефіцієнтом 2.

2⁵. При отриманні виплат на компенсацію шкоди, завданої особі, що була вакцинована проти хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 (його штамми), за процедурою Всесвітньої організації охорони здоров'я в рамках глобальної ініціативи «COVAX», сума страхових виплат, розрахована згідно з цим Законом, підлягає зменшенню на суму виплат, фактично наданих за такою процедурою на користь постраждалої особи».

2⁶. За поданням спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань охорони здоров'я у сфері захисту населення від інфекційних хвороб Кабінет Міністрів України встановлює державні регульовані ціни за надання приватними закладами охорони здоров'я послуг з вакцинації застрахованих осіб проти інфекційних хвороб».

II. Внести такі зміни до Закону України «Основи законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (*Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1998, № 23, ст.121*):

1) у статті 4 «Види загальнообов'язкового державного соціального страхування»:

а) частину першу статті 4 викласти у такій редакції: «Залежно від страхового випадку є такі види загальнообов'язкового державного соціального страхування:

пенсійне страхування;

страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності (в тому числі інвалідністю або смертю);

страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності (в тому числі інвалідність або смерть);

страхування на випадок безробіття;

медичне страхування;

інші види страхування, передбачені законами України»;

б) доповнити частиною третьою такого змісту: «Страхування ризиків захворювання особи на інфекційну хворобу проти якої була проведена вакцинація та/або на інші хвороби, спричинені поствакцинальними ускладненнями, відноситься до відповідного виду загальнообов'язкового державного соціального страхування залежно від страхового випадку, визначеного в статті 42 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб»»;

2) частину першу статті 7 «Особи, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню» доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3) особи, які підпадають під дію Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб»;

3) статтю 9 «Страховий стаж» доповнити частиною четвертою такого змісту: «Страхові виплати (відшкодування) можуть надаватися без урахування страхового стажу у випадках, визначених іншими законами України або міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України»;

4) у статті 20 «Джерела коштів» слова «законами про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» доповнити словами: «та іншими законами України або міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України»;

5) частину третю статті 21 «Єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та визначення його розміру» доповнити після коми словами «якщо інше не визначено законами України»;

6) у статті 25 «Види соціальних послуг та матеріального забезпечення за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням»:

а) у пункті 2 частини першої слова «забезпечення медичної реабілітації осіб, які перенесли особливо важкі операції або мають хронічні захворювання» замінити словами: «забезпечення реабілітації осіб у випадках, визначених Законом України «Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я», та осіб, визначених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб» у разі настання страхового випадку за ним»;

б) частину п'яту доповнити реченням такого змісту: «Призначення страхових виплат на користь вигодонабувачів, визначених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», може здійснюватися на підставі відомостей, що містяться в державному реєстрі фізичних осіб – платників податків та/або в інших державних реєстрах України, які ідентифікують вигодонабувача»;

7) у частині першій статті 26 «Характеристика страхових випадків та умови надання соціальних послуг і матеріального забезпечення особам за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням»:

а) слова «вагітність та пологи» доповнити після коми такими словами: «переривання вагітності вакцинованої особи внаслідок захворювання на інфекційну хворобу, проти якої була проведена вакцинація, та/або хвороби, спричинені поствакцинальними ускладненнями»;

б) слова «смерть годувальника» замінити словами: «смерть застрахованої особи, у тому числі годувальника, перинатальна смерть (смерть плоду в перинатальному періоді, мертвонародження, смерть дитини на першому

тижні після пологів) внаслідок захворювання вакцинованої вагітної та/або новонародженої дитини на інфекційну хворобу, проти якої була проведена вакцинація, та/або хвороби, спричинені поствакцинальними ускладненнями»;

в) слова «соціальні послуги та інші матеріальні витрати, пов'язані з певними обставинами» замінити такими словами: «обставини, в разі виникнення яких особа має право на отримання державних соціальних послуг, визначених законом»;

8) частину першу статті 27 «Підстави припинення виплат і надання соціальних послуг за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням» викласти в такій редакції:

«Страхові виплати за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням та державні соціальні послуги надаються на користь застрахованої особи або інших вигодонабувачів, визначених законом. Такі виплати (послуги) не надаються (припиняються) якщо:

- а) їх призначено на підставі документів, що містять неправдиві відомості;
- б) якщо страховий випадок стався внаслідок дії особи, за яку настає кримінальна відповідальність;
- в) якщо страховий випадок стався внаслідок умисної дії особи;
- г) внаслідок невиконання застрахованою особою своїх обов'язків щодо загальнообов'язкового державного соціального страхування;
- г) в інших випадках, передбачених законами».

III. Внести такі зміни до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (*Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, № 46-47, ст.403*):

1) У статті 1 «Визначення термінів»:

а) частину десяту доповнити новим абзацом такого змісту: «за соціальним страхуванням у зв'язку із захворюванням вакцинованої особи на інфекційну хворобу проти якої була проведена вакцинація та/або на інші хвороби, спричинені поствакцинальними ускладненнями»;

б) частину тринадцяту доповнити новим абзацом такого змісту: «за соціальним страхуванням осіб, вакцинованих проти інфекційної хвороби, – обставина, з настанням якої вакцинована особа захворює на таку інфекційну хворобу та/або на інші хвороби, спричинені поствакцинальними ускладненнями»;

в) у частині чотирнадцятій слова «або інша особа у випадках, передбачених цим Законом» замінити словами «або інші вигодонабувачі у випадках, передбачених законами України»;

2) у пункті 1 частини першої статті 3 «Принципи соціального страхування»:

а) підпункт 4 доповнити словами: «та іншими законами України»;

б) пункт 6 доповнити після коми словами: «якщо інше не визначено законами України»;

3) частину першу статті 11 «Страховий ризик і страховий випадок» доповнити новим пунктом 8 такого змісту: «8) кошти Державного або місцевих бюджетів у випадках, передбачених законом»;

4) статтю 12 «Страхові внески» доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. У разі недостатності страхових внесків, які надходять до Фонду, дефіцит бюджету Фонду покривається за рахунок загального фонду Державного бюджету України або за рахунок резервного фонду Кабінету Міністрів України, якщо додаткові витрати Фонду зумовлені нормами законів України та/або рішеннями органів місцевого самоврядування»;

5) у статті 13 «Майно та матеріально-технічне забезпечення Фонду соціального страхування України»:

а) абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«Майно Фонду використовується виключно для цілей провадження діяльності із загальнообов'язкового державного соціального страхування. Не дозволяється передання такого майна для використання з іншими цілями або іншими особами, в тому числі шляхом передання майна Фонду в оренду або інші види користування іншим особам (у межах спільної діяльності, державно-приватного партнерства тощо)»;

б) частину другу доповнити словами: «якщо інше не визначено законами України»;

6) частину першу статті 18 «Особи, які підлягають страхуванню у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності» доповнити після коми словами такого змісту: «а також вигодонабувачі страхових виплат, визначені Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб»»;

7) У статті 19 «Право громадян на матеріальне забезпечення та соціальні послуги за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності»:

а) в абзаці першому частини першої після слів «та члени їх сімей» додати в дужках слова: «(інші вигодонабувачі, визначені законом)»;

б) частину першу доповнити абзацом третім такого змісту: «У випадках, визначених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», право на отримання страхових виплат мають вигодонабувачі, незалежно від їх працевлаштування та форми зайнятості»;

в) частину другу доповнити словами: «та Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб»»;

г) частину третю доповнити після коми такими словами: «якщо інше не визначено Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб»»;

г) частину четверту доповнити новим абзацом:

«Страхові виплати, визначені Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», надаються вигодонабувачам незалежно від їх віку та страхового стажу»;

8) частину першу статті 20 «Види матеріального забезпечення та соціальних послуг за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності» доповнити пунктом 5 такого змісту: «5) надання страхових виплат, передбачених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб»»;

9) у статті 22 «Умови надання допомоги по тимчасовій непрацездатності та тривалість її виплати»:

а) абзац другий частини другої доповнити після коми такими словами: «крім випадків, передбачених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», коли оплата надається з першого дня захворювання застрахованої особи»;

б) абзац перший частини третьої доповнити після коми такими словами: «крім випадків захворювання дитини на хвороби, визначених у Законі України «Про захист населення від інфекційних хвороб», допомога призначається і виплачується за весь час від захворювання дитини до її одужання»;

в) частину четверту статті доповнити після коми словами такого змісту: «крім випадків захворювання членів сім'ї вакцинованої особи на хвороби, визначених у Законі України «Про захист населення від інфекційних хвороб», за якими допомога призначається та виплачується за весь час від захворювання таких членів сім'ї до їх одужання»;

10) частину першу статті 23 «Підстави для відмови в наданні допомоги по тимчасовій непрацездатності» доповнити новим абзацом: «Обмеження, встановлені пунктами 3-6 цієї частини, не поширюються на осіб, які мають право на отримання страхових виплат згідно із Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб»;

11) у статті 24 «Розмір допомоги по тимчасовій непрацездатності»:

а) пункт п'ятий частини першої доповнити після коми такими словами: «а також вакцинованим особам згідно із Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб»;

б) у частині другій після слів «за винятком медичних працівників» додати слова: «та осіб, вакцинованих проти інфекційних хвороб, визначених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб»;

в) у частині третій слова «Сума допомоги по тимчасовій непрацездатності» замінити словами: «Крім страхових виплат, які надаються відповідно до Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб, сума допомоги по тимчасовій непрацездатності»;

12) у статті 28 «Розмір допомоги на поховання»:

а) у частині першій після слів «розміру прожиткового мінімуму» додати слова «для працездатних осіб»;

б) доповнити статтю частиною другою такого змісту:

«2. Одноразова страхова виплата, яка надається в разі смерті вакцинованої особи згідно із Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», не вважається допомогою на поховання»;

13) у статті 30 «Призначення та виплата матеріального забезпечення, надання соціальних послуг за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності»:

а) абзац перший частини першої доповнити після коми такими словами: «а при наданні періодичних страхових виплат відповідно до Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», - за місцем реєстрації (проживання, перебування) вигодонабувача на території України»;

б) абзац другий частини першої доповнити після коми такими словами: «а у випадках, визначених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», - зараховуються на рахунки вигодонабувачів, відкритих в банках України»;

в) доповнити статтю частиною четвертою такого змісту:

«4. Рішення про призначення страхових виплат та відшкодувань на користь осіб, які захворіли на інфекційні хвороби або хвороби, викликані поствакцинальними ускладненнями, (інших вигодонабувачів страхових виплат), приймаються з урахуванням норм Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб»»;

14) статтю 31 «Документи, необхідні для призначення матеріального забезпечення за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності» доповнити новою частиною 5 такого змісту:

«5. Призначення допомоги (страхових виплат, відшкодувань) на користь осіб, які захворіли на інфекційні хвороби або хвороби, викликані поствакцинальними ускладненнями (інших вигодонабувачів страхових виплат), здійснюється у порядку, визначеному Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб»»;

15) у статті 32 «Строки розгляду документів, призначення та виплати матеріального забезпечення за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності»:

а) частину п'яту доповнити таким реченням: «Матеріальне забезпечення, передбачене Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», виплачується на користь вигодонабувача в разі, якщо звернення за його призначенням надійшло не пізніше дванадцяти календарних місяців, наступних за місяцем, в якому стався страховий випадок»;

б) доповнити статтю частиною шостою такого змісту:

«6. Строки розгляду документів, призначення та виплати матеріального забезпечення у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності внаслідок захворювання вакцинованої особи на інфекційну хворобу або хвороби, викликані поствакцинальними ускладненнями, встановлюються з

урахуванням норм Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб»»;

16) частину першу статті 33 «Порядок розрахунку середньої заробітної плати (доходу) для обчислення допомоги по тимчасовій непрацездатності, по вагітності та пологах» доповнити після коми такими словами: «якщо інше не встановлене Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб»»;

17) У статті 36 «Страхові виплати»:

а) частину першу викласти в такій редакції: «1. Страховими виплатами є грошові суми, які в разі настання страхового випадку Фонд зараховує на користь застрахованої особи (інших вигодонабувачів) або страхувальників на відкриті ними іменні рахунки в банках України»;

б) у частині третій слова «професійного захворювання (отруєння) за встановленими формами» замінити словами: «професійного захворювання за формами, встановленими Фондом згідно із законодавством, якщо інше не визначено Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб»;

в) частину четверту доповнити після коми такими словами: «якщо інше не встановлено Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб».

г) частину сьому доповнити новим пунктом 5: «5) страхових виплат, передбачених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб».

18) У статті 37 «Перерахування розміру страхових виплат»:

а) частину першу доповнити пунктом 3 такого змісту: «3) зміни баз нарахування страхових виплат або вигодонабувачів згідно із законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб»»;

б) абзац перший частини другої доповнити після коми такими словами: «якщо інше не встановлене Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб»»;

в) доповнити частиною третьою такого змісту: «3. Перерахування розміру страхових виплат на користь особи, вакцинованої проти інфекційних хвороб, здійснюється з урахуванням норм Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб»»;

19) у статті 41 «Право на страхові виплати в разі смерті потерпілого»:

а) частину першу доповнити таким новим реченням: «У разі смерті особи, яка підпадає під визначення Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», право на одержання щомісячних страхових виплат мають їх вигодонабувачі, визначені таким законом»;

б) у пункті другому частини другої виключити слова: «якщо вони не працюють»;

в) пункт третій частини другої доповнити словами: «або інші вигодонабувачі»;

г) у частині третій слова «які не досягли восьмирічного віку» замінити словами: «які не досягли 16 років»;

г) доповнити статтю частиною четвертою такого змісту:

«4. Додатково, право на одержання страхових виплат у разі смерті особи, вакцинованої проти інфекційних хвороб, мають вигодонабувачі, визначені в статті 45 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб»»;

20) У статті 42 «Щомісячні страхові виплати та інші витрати на відшкодування шкоди»:

а) абзац другий частини першої доповнити після коми такими словами: «якщо інше не визначено Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб»»;

б) абзац третій частини першої доповнити після коми такими словами: «якщо інше не визначено Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб»»;

21) Статтю 43 «Документи для розгляду справ про страхові виплати» доповнити частиною п'ятою такого змісту: «5. Страхові виплати на користь осіб, вакцинованих проти інфекційних хвороб та інших належних вигодонабувачів, надаються (провадяться) в строки, визначені Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб»».

22) Статтю 44 «Розгляд справ про страхові виплати» доповнити частиною четвертою такого змісту: «4. Розгляд справ про страхові виплати на користь осіб, вакцинованих проти інфекційних хвороб, здійснюється з урахуванням процедур та строків, визначених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб»».

23) Статтю 47 «Строки проведення страхових виплат» доповнити новою частиною 11 такого змісту:

«11. Строки проведення (надання) страхових виплат на користь осіб, вакцинованих проти інфекційних осіб та інших вигодонабувачів страхових виплат, визначаються з урахуванням норм Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб»»;

24) Розділ VII «ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ» доповнити новим пунктом 14 такого змісту:

«14. Цей Закон діє з урахуванням Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», норми якого мають юридичну перевагу над нормами цього Закону під час визначення страхового випадку, розміру страхової виплати (відшкодування), статусу вигодонабувача, процедури для отримання страхової виплати та визначення її розміру, санкцій за затримку та інших

положень, які стосуються вакцинованої особи та інших вигодонабувачів страхових виплат».

IV. Пункт 3 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України від 19 березня 2021 р. № 1353-IX «Про внесення зміни до статті 92 Закону України «Про лікарські засоби» щодо державної реєстрації вакцин або інших медичних імунобіологічних препаратів під зобов'язання» викласти в такій редакції:

«3. Кабінету Міністрів України у строки, визначені Законом України «Про соціальний захист осіб, які отримали профілактичне щеплення (вакцинацію) проти інфекційних хвороб» розробити та впровадити порядок надання страхових виплат, передбачених Розділом VIII¹ Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», у тому числі при захворюванні вакцинованої особи на хворобу COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 (його штамми), та/або на інші хвороби, спричинені поствакцинальними ускладненнями».

V. Розділ VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (*Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, № 2-3, ст.11*) доповнити новим пунктом 13 такого змісту:

«13. Застрахована особа, яка підпадає під визначення вигодонабувача страхових виплат згідно із Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», може прийняти рішення про врахування сум прострочених страхових виплат та нарахованої пені (за наявності) в зменшення її зобов'язань або заборгованості за єдиним внеском, який сплачується самостійно такою особою. Порядок та строки такого врахування (заліку) визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів та Фондом загальнообов'язкового державного соціального страхування».

VI. Внести такі зміни до Цивільного кодексу України (*Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, №№ 40-44, ст.356*):

1) у частині четвертій статті 1191 «Право зворотної вимоги до винної особи» слова «мають право зворотної вимоги до винної особи у розмірі виплаченого відшкодування (крім відшкодування виплат, пов'язаних із трудовими відносинами та відшкодуванням моральної шкоди)» замінити словами: «мають право (зобов'язані у випадках, визначених законом) зворотної вимоги до винної особи в розмірі виплаченого відшкодування (крім виплат, пов'язаних з відшкодуванням моральної шкоди)».

2) частину четверту статті 1193 «Урахування вини потерпілого і матеріального становища фізичної особи, яка завдала шкоди» доповнити

такими словами: «або шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю»;

3) у статті 1195 «Відшкодування шкоди, завданої каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я»:

а) у частині першій після слів «викликані необхідністю» додати слова «її реабілітації, зокрема»;

б) частину другу доповнити після коми словами: «а у випадках, визначених законом, - з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб»;

в) частину третю викласти в такій редакції: «Шкода, завдана каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, відшкодовується фізичній особі без урахування виплат з фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, зокрема пенсій, державних допомог, інших виплат з державного або місцевих бюджетів України, наданих у зв'язку із завданням такої шкоди, а також без урахування майнового стану та доходів потерпілого»;

4) у частині першій статті 1219 «Права та обов'язки особи, які не входять до складу спадщини»:

а) пункт 3 доповнити після коми словами: «якщо інше не встановлено законом»;

б) пункт 4 викласти в такій редакції: «права на аліменти, виплати з Пенсійного фонду та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, державні соціальні допомоги, якщо інше не встановлено законом».

VII. Частину четверту статті 6 «Добровільне страхування та його види» Закону України «Про страхування» (*Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 18, ст. 78*) доповнити новим пунктом 21³ такого змісту: «21³

VIII. Абзац четвертий статті 59 «Арешт, стягнення та зупинення операцій по рахунках» Закону України «Про банки та банківську діяльність» (*Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 5-6, ст.30*) доповнити такими словами: «та на кошти, зараховані (які зараховуються) відповідно до закону на рахунки фізичної особи Пенсійним фондом України, фондами загальнообов'язкового державного страхування або надаються з інших джерел як державна соціальна допомога чи страхова виплата за шкоду, завдану каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я такої фізичної особи»;

IX. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Норми Розділу VIII¹ «Державна підтримка вакцинованих осіб» Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб»:

а) починають застосовуватися з першого числа місяця, наступного за місяцем, на який припадає дата набрання чинності цим Законом;

б) поширюються на осіб, вакцинованих в Україні проти хвороби COVID-19, викликану коронавірусом до дати набрання чинності цим Законом, з урахуванням того, що відлік граничних строків надання страхових виплат (відшкодувань) на їхню користь, визначених у статті 47 «Строки надання страхових виплат» Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», розпочинається з першого числа місяця, наступного за місяцем, в якому норми такої статті починають застосовуватися.

3. Протягом 30 календарних днів після набрання чинності цим Законом Кабінет Міністрів України, інші центральні органи виконавчої влади України та Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування України приймають та оприлюднюють рішення, які впливають з норм цього Закону.

**Голова Верховної Ради
України**

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Тимошенко Юлія Володимирівна

Сертифікат: 58E2D9E7F900307B04000000EA922800F30C8F00

Дійсний до: 25.01.2023 0:00:00

Апарат Верховної Ради України

№ 162д9/1-2021/155428 від 12.05.2021

503674